

Bruksela, 9 października 2018 r.
(OR. en)

12367/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0317 (NLE)

DAPIX 287
DATAPROTECT 187
ENFOPOL 463
EUROJUST 123
FRONT 301
VISA 243
EURODAC 22
ASILE 62
SIRIS 120
SCHENGEN 50
CSCI 128
SAP 29
COMIX 510
JAI 905

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Ustalenia między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczące udziału tych państw w europejskiej agencji ds. zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

USTALENIA

MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ, Z JEDNEJ STRONY,
A KRÓLESTWEM NORWEGII, REPUBLIKĄ ISLANDII,
KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ
I KSIĘSTWEM LIECHTENSTEINU, Z DRUGIEJ STRONY,
DOTYCZĄCE UDZIAŁU TYCH PAŃSTW W EUROPEJSKIEJ AGENCJI
DS. ZARZĄDZANIA OPERACYJNEGO
WIELKOSKALOWYMI SYSTEMAMI INFORMATYCZNYMI
W PRZESTRZENI WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

REPUBLIKA ISLANDII, zwana dalej „Islandią”,

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej „Szwajcarią”, i

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, zwane dalej „Liechtensteinem”,

z drugiej strony,

uwzględniając Umowę zawartą przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącą włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, zwaną dalej „umową o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen”;

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącą kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Islandii lub Norwegii², zwaną dalej „umową o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac”;

¹ Dz.U. WE L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Dz.U. WE L 93 z 3.4.2001, s. 40.

uwzględniając Umowę między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, zwaną dalej „umową o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen”;

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii², zwaną dalej „umową o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac”;

uwzględniając Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³, zwany dalej „protokołem o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen”;

¹ Dz.U. UE L 53 z 27.2.2008, s. 52.

² Dz.U. UE L 53 z 27.2.2008, s. 5.

³ Dz.U. UE L 160 z 18.6.2011, s. 21.

uwzględniając Protokół między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii¹, zwany dalej „protokołem o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac”,

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) W drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011² Unia Europejska ustanowiła Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, zwaną dalej „Agencją”.
- (2) W odniesieniu do Islandii i Norwegii rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 – w zakresie, w jakim odnosi się do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS II), Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) i system wjazdu/wyjazdu (EES) – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen. W zakresie, w jakim rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 odnosi się do Eurodac i DubliNet, stanowi ono nowy środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac.

¹ Dz.U. UE L 160 z 18.6.2011, s. 39.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. UE L 286 z 1.11.2011, s. 1).

- (3) W odniesieniu do Szwajcarii rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 – w zakresie, w jakim odnosi się do SIS II, VIS i EES – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen. W zakresie, w jakim rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 odnosi się do Eurodac i DubliNet, stanowi ono nowy środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac.
- (4) W odniesieniu do Liechtensteinu rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 – w zakresie, w jakim odnosi się do SIS II, VIS i EES – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen. W zakresie, w jakim rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 odnosi się do Eurodac i DubliNet, stanowi ono nowy środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 przewiduje, że na mocy stosownych postanowień umów o uczestnictwie w dorobku Schengen dokonuje się ustaleń między innymi w odniesieniu do charakteru, zakresu i szczegółowych zasad udziału w pracy Agencji krajów włączonych we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen oraz środków dotyczących dorobku dublińskiego i Eurodac, w tym w odniesieniu do przepisów dotyczących wkładów finansowych, pracowników i prawa głosu.

- (6) Umowy o uczestnictwie nie określają warunków uczestnictwa Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu w działaniach nowych organów powołanych przez Unię Europejską w ramach dalszego rozwijania dorobku Schengen i środków dotyczących Eurodac, dlatego niektóre aspekty tego uczestnictwa w działaniach Agencji powinny zostać określone w dodatkowych ustaleniach między Umawiającymi się Stronami umów o uczestnictwie.
- (7) Komisja (Eurostat) nie gromadzi już danych dotyczących produktu narodowego brutto (PNB) i w związku z tym wkład finansowy Norwegii i Islandii należy obliczać na podstawie wskaźników produktu krajowego brutto (PKB), tak jak ma to miejsce w przypadku wkładów Szwajcarii i Liechtensteinu, pomimo odniesienia do PNB w umowie o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen oraz w umowie o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Zakres uczestnictwa

Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein w pełni uczestniczą w działaniach Agencji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszych ustaleniach.

ARTYKUŁ 2

Zarząd

1. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein są reprezentowane w zarządzie Agencji, jak określono w art. 13 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.
2. Tylko w przypadku systemów informacyjnych, w których uczestniczą, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein mają prawa głosu w odniesieniu do:
 - a) decyzji w sprawie badania oraz specyfikacji technicznych dotyczących rozwijania systemów i infrastruktury łączności oraz operacyjnego zarządzania nimi;

- b) decyzji w sprawie zadań związanych ze szkoleniami w zakresie technicznego użytkowania SIS II, VIS, Eurodac i EES, odpowiednio zgodnie z art. 3, 4, 5 i 5a rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, z wyłączeniem ustanowienia wspólnego podstawowego programu szkoleń;
- c) decyzji w sprawie zadań związanych ze szkoleniami w zakresie technicznego użytkowania innych wielkoskalowych systemów informatycznych, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, z wyłączeniem ustanowienia wspólnego podstawowego programu szkoleń;
- d) decyzji w sprawie przyjmowania sprawozdań dotyczących technicznego funkcjonowania SIS II, VIS i EES, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. t) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- e) decyzji w sprawie przyjmowania rocznego sprawozdania z działalności systemu centralnego Eurodac, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. u) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- f) decyzji w sprawie przyjmowania sprawozdań dotyczących rozwoju EES, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. sa) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- g) decyzji w sprawie publikacji statystyk dotyczących SIS II, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- h) decyzji w sprawie opracowywania statystyki dotyczącej działalności systemu centralnego Eurodac, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. x) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

- i) decyzji w sprawie publikacji statystyk dotyczących EES, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. xa) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- j) decyzji w sprawie corocznej publikacji wykazu właściwych organów upoważnionych do bezpośredniego wyszukiwania danych znajdujących się w SIS II, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. y) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- k) decyzji w sprawie corocznej publikacji wykazu jednostek zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013¹, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. z) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. UE L 180 z 29.6.2013, s. 1).

- l) decyzji w sprawie wykazu właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226¹, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. za) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;
- m) decyzji w sprawie sprawozdań dotyczących technicznego funkcjonowania innych wielkoskalowych systemów informatycznych powierzonych Agencji na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. UE L 327 z 9.12.2017, s. 20).

- n) decyzji w sprawie publikacji statystyk dotyczących innych wielkoskalowych systemów informatycznych powierzonych Agencji na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac;
- o) decyzji w sprawie corocznej publikacji wykazu właściwych organów, które mają dostęp do danych rejestrowanych w innych wielkoskalowych systemach informatycznych powierzonych Agencji na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac.

Jeżeli decyzje, o których mowa w akapicie pierwszym, są podejmowane w kontekście wieloletniego lub rocznego programu prac, procedury głosowania w zarządzie muszą zapewniać Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinowi możliwość głosowania.

3. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein mają prawo wyrażać opinie na temat wszystkich kwestii, w związku z którymi nie są uprawnione do głosowania.

ARTYKUŁ 3

Grupy doradcze

1. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein są reprezentowane w grupach doradczych Agencji, jak określono w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.
2. Mają prawa głosu w odniesieniu do opinii grup doradczych na temat decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 2.
3. Mają też prawo wyrażać opinie na temat wszystkich kwestii, w związku z którymi nie są uprawnione do głosowania.

ARTYKUŁ 4

Wkład finansowy

1. Indywidualne wkłady Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu do dochodów Agencji są ograniczone do systemów informacyjnych, w których dane państwo uczestniczy.

2. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku SIS II i VIS – w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich uczestniczących państw w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

3. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku EES – w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich uczestniczących państw w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

4. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku Eurodac – w postaci kwoty rocznej obliczonej w oparciu o formułę opisaną w załączniku I zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, art. 8 ust. 1 akapit pierwszy umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac i art. 6 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac.

5. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku DubliNet – w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich uczestniczących państw w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

6. Jeżeli chodzi o tytuły 1 i 2 budżetu Agencji, wkład finansowy, o którym mowa w ust. 2 i 4, jest należny od dnia 1 grudnia 2012 r., tj. od dnia, w którym Agencja rozpoczęła wykonywanie swoich obowiązków. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 5, jest należny od dnia 31 lipca 2014 r., tj. od dnia, w którym przekazano Agencji wsparcie techniczne dla zarządzania operacyjnego DubliNet. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 3, jest należny od dnia 29 grudnia 2017 r., tj. od dnia, w którym Agencja stała się odpowiedzialna za opracowanie i zarządzanie operacyjne EES. Wkłady finansowe są wymagalne od następnego dnia po wejściu w życie niniejszych ustaleń, w tym kwoty należne za okres od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia wejścia w życie niniejszych ustaleń.

Jeżeli chodzi o tytuł 3 budżetu Agencji, wkład finansowy, o którym mowa w ust. 2 i 4, jest należny i wymagalny od dnia 1 grudnia 2012 r., wkład finansowy, o którym mowa w ust. 5 – od dnia 31 lipca 2014 r., a wkład finansowy, o którym mowa w ust. 3, od dnia 29 grudnia 2017 r. na podstawie odpowiednich umów o uczestnictwie i protokołu o uczestnictwie.

7. W przypadku gdy nowy akt ustawodawczy lub środek, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, rozszerza zakres uprawnień Agencji poprzez powierzenie jej opracowania innych wielkoskalowych systemów informacyjnych lub operacyjnego zarządzania nimi, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich państw uczestniczących w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

8. W przypadku gdy nowy akt ustawodawczy lub środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac i protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac rozszerza zakres uprawnień Agencji poprzez powierzenie jej opracowania innych wielkoskalowych systemów informacyjnych lub operacyjnego zarządzania nimi, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich państw uczestniczących w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

9. Jeżeli Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wniosły już wkład w opracowanie wielkoskalowego systemu informatycznego lub operacyjnego zarządzania nim za pośrednictwem innych unijnych instrumentów finansowania lub jeżeli opracowanie wielkoskalowego systemu informatycznego lub zarządzanie operacyjne takim systemem finansowane jest z opłat lub innych dochodów przeznaczonych na określony cel, odpowiednio dostosowuje się odnośny wkład Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu na rzecz Agencji.

ARTYKUŁ 5

Status prawny

Agencja posiada osobowość prawną na mocy prawa Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu oraz posiada w tych państwach zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym na mocy prawa tych państw osobom prawnym. Może ona w szczególności nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz być stroną postępowań sądowych.

ARTYKUŁ 6

Odpowiedzialność

Odpowiedzialność Agencji jest regulowana art. 24 ust. 1, 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

ARTYKUŁ 7

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein uznają właściwość Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wobec Agencji, jak przewidziano w art. 24 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

ARTYKUŁ 8

Przywileje i immunitety

Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein stosują wobec Agencji i jej personelu postanowienia dotyczące przywilejów i immunitetów określone w załączniku II, które wynikają z Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a także wszelkie przepisy przyjęte na podstawie tego protokołu dotyczące spraw pracowniczych Agencji.

ARTYKUŁ 9

Personel Agencji

1. Zgodnie z art. 20 ust. 1 i art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 do obywateli Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu zatrudnionych jako pracownicy Agencji zastosowanie mają Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, środki przyjęte wspólnie przez instytucje Unii Europejskiej do celów stosowania tego regulaminu pracowniczego oraz środki wykonawcze przyjęte przez Agencję zgodnie z art. 20 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej obywatele Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu korzystający z pełni praw obywatelskich mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez dyrektora wykonawczego Agencji, zgodnie z istniejącymi przepisami dotyczącymi wyboru i zatrudniania pracowników przyjętymi przez Agencję.
3. Art. 20 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 stosuje się odpowiednio do obywateli Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu.
4. Obywatel Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu nie może jednak zostać powołany na stanowisko dyrektora wykonawczego Agencji.

ARTYKUŁ 10

Oddelegowani urzędnicy i eksperci

W odniesieniu do oddelegowanych urzędników i ekspertów zastosowanie mają następujące postanowienia:

- a) wszelkie uposażenia, dodatki i inne płatności wypłacane przez Agencję są zwolnione z podatków krajowych;

- b) dopóki pozostają oni objęci systemem zabezpieczenia społecznego w państwie, z którego zostali oddelegowani do Agencji, są zwolnieni z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz organizacji zabezpieczenia społecznego w państwach przyjmujących Agencję. W związku z tym w tym czasie nie są oni objęci przepisami w zakresie zabezpieczenia społecznego państwa przyjmującego Agencję, w którym pracują, chyba że dobrowolnie przystąpią do systemu zabezpieczenia społecznego w tym państwie.

Postanowienia akapitu pierwszego stosuje się odpowiednio do członków rodziny wchodzących w skład gospodarstwa domowego oddelegowanych ekspertów, chyba że są oni zatrudnieni przez pracodawcę innego niż Agencja lub otrzymują świadczenia z zabezpieczenia społecznego z państwa przyjmującego Agencję.

ARTYKUŁ 11

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. W odniesieniu do Norwegii zastosowanie mają przepisy określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, a Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Trybunał Obrachunkowy mogą wykonywać przyznane im uprawnienia.

OLAF i Trybunał Obrachunkowy odpowiednio wcześniej informują *Riksrevisjonen* o każdym zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub audytów, które — jeśli władze Norwegii sobie tego życzą — mogą być przeprowadzane wspólnie z *Riksrevisjonen*.

2. W odniesieniu do Islandii zastosowanie mają przepisy określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, a OLAF i Trybunał Obrachunkowy mogą wykonywać przyznane im uprawnienia.

OLAF i Trybunał Obrachunkowy odpowiednio wcześniej informują *Ríkisendurskoðun* o każdym zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub audytów, które – jeśli władze Islandii sobie tego życzą – mogą być przeprowadzane wspólnie z *Ríkisendurskoðun*.

3. Jeśli chodzi o Szwajcarię, w załączniku III określono postanowienia odnoszące się do art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 dotyczącego kontroli finansowej sprawowanej przez Unię Europejską w Szwajcarii w odniesieniu do szwajcarskich uczestników działań Agencji.

4. Jeśli chodzi o Liechtenstein, w załączniku IV określono postanowienia odnoszące się do art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 dotyczącego kontroli finansowej sprawowanej przez Unię Europejską w Liechtensteinie w odniesieniu do uczestników działań Agencji z Liechtensteinu.

ARTYKUŁ 12

Rozstrzyganie sporów

1. W przypadku sporu dotyczącego stosowania niniejszych ustaleń sprawa zostaje oficjalnie wprowadzona jako sporna do dziennego porządku obrad Komitetu Mieszanego na szczeblu ministerialnym.

2. Komitet Mieszany na rozstrzygnięcie sporu ma 90 dni od daty przyjęcia porządku obrad, do którego została wprowadzona kwestia sporna.

3. W przypadkach gdy spór dotyczący kwestii związanych z dorobkiem Schengen nie może zostać rozstrzygnięty przez Komitet Mieszany w terminie 90 dni, o którym mowa w ust. 2, przewidziany jest kolejny okres 30 dni na osiągnięcie ostatecznego rozstrzygnięcia. Jeżeli nie zostanie osiągnięte ostateczne rozstrzygnięcie, niniejsze ustalenia wygasają w odniesieniu do państwa, którego dotyczy spór, w ciągu sześciu miesięcy po upływie okresu trzydziestu dni.

4. W przypadkach gdy spór dotyczący kwestii związanych z Eurodac nie może zostać rozstrzygnięty przez wspólny komitet/Komitet Mieszany w terminie 90 dni, o którym mowa w ust. 2, przewidziany jest kolejny okres 90 dni na osiągnięcie ostatecznego rozstrzygnięcia. Jeżeli wspólny komitet/Komitet Mieszany nie podejmie decyzji po upływie tego okresu, niniejsze ustalenia wygasają w odniesieniu do państwa, którego dotyczy spór, z końcem ostatniego dnia tego okresu.

ARTYKUŁ 13

Załączniki

Załączniki do niniejszych ustaleń stanowią integralną część niniejszych ustaleń.

ARTYKUŁ 14

Wejście w życie

1. Funkcję depozytariusza niniejszych ustaleń pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.
2. Unia Europejska, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein zatwierdzają niniejsze ustalenia zgodnie ze swoimi własnymi procedurami.
3. Wejście w życie niniejszych ustaleń wymaga zatwierdzenia przez Unię Europejską i przynajmniej jedną z pozostałych Stron niniejszych ustaleń.
4. Niniejsze ustalenia wchodzi w życie w odniesieniu do wszelkich Stron niniejszych ustaleń w pierwszym dniu pierwszego miesiąca następującego po złożeniu aktu zatwierdzenia u depozytariusza.

ARTYKUŁ 15

Okres obowiązywania i wygaśnięcie

1. Niniejsze ustalenia zostają zawarte na czas nieokreślony.

2. W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze ustalenia przestają obowiązywać sześć miesięcy po wypowiedzeniu przez Islandię lub Norwegię umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen lub w drodze decyzji Rady Unii Europejskiej, lub wygasają w inny sposób zgodnie z procedurami określonymi w art. 8 ust. 4 lub art. 11 ust. 3 lub art. 16 tej umowy. Niniejsze ustalenia przestają również obowiązywać sześć miesięcy po wygaśnięciu lub wypowiedzeniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac zgodnie z procedurami określonymi w art. 4 ust. 7 lub art. 8 ust. 3 lub art. 15 tej umowy.

Umowa, o której mowa w art. 17 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, obejmuje również skutki wygaśnięcia niniejszych ustaleń.

3. W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze ustalenia przestają obowiązywać sześć miesięcy po wypowiedzeniu przez Szwajcarię umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen lub w drodze decyzji Rady Unii Europejskiej, lub wygasają w inny sposób zgodnie z procedurami określonymi w art. 7 ust. 4 lub art. 10 ust. 3 lub art. 17 tej umowy. Niniejsze ustalenia przestają również obowiązywać sześć miesięcy po wygaśnięciu lub wypowiedzeniu umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac zgodnie z procedurami określonymi w art. 4 ust. 7 lub art. 7 ust. 3 lub art. 16 tej umowy.

4. W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze ustalenia przestają obowiązywać sześć miesięcy po wypowiedzeniu przez Liechtenstein protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub w drodze decyzji Rady Unii Europejskiej, lub wygasają w inny sposób zgodnie z procedurami określonymi w art. 3 lub art. 5 ust. 4, art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 3 tego protokołu. Niniejsze ustalenia przestają również obowiązywać sześć miesięcy po wygaśnięciu lub wypowiedzeniu protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac zgodnie z procedurami określonymi w art. 3 lub art. 5 ust. 7, art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 3 tego protokołu.

5. Niniejsze ustalenia są sporządzone w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim, islandzkim i norweskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

WZÓR OBLICZANIA WKŁADU

1. Wkład finansowy Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu w dochody Agencji, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, oblicza się w następujący sposób:

Tytuł 3

- 1.1. W odniesieniu do SIS II, VIS i EES oraz każdego innego wielkoskalowego systemu informacyjnego powierzonego Agencji w drodze aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, dzieli się najbardziej aktualną ostateczną wartość PKB każdego kraju stowarzyszonego według danych dostępnych po wystawieniu faktur w roku n+1 za rok n przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Agencji dostępnych za rok n. Uzyskana wartość procentowa zostanie pomnożona przez całkowite płatności w ramach tytułu 3 budżetu Agencji w odniesieniu do wyżej wymienionych systemów wykonane w roku n w celu otrzymania wkładu dla każdego kraju stowarzyszonego.

- 1.2. W przypadku Eurodac wkład każdego kraju stowarzyszonego składa się z kwoty rocznej o stałej wartości procentowej (w przypadku Liechtensteinu wynosi ona 0,071 %, w przypadku Norwegii – 4,995 %, w przypadku Islandii – 0,1 %, a w przypadku Szwajcarii – 7,286 %) odnośnych środków budżetowych na dany rok budżetowy. Wkład każdego kraju stowarzyszonego oblicza się w roku $n+1$ i otrzymuje się przez pomnożenie stałej wartości procentowej przez sumę płatności w ramach tytułu 3 budżetu Agencji w odniesieniu do Eurodac wykonanych w roku n .
- 1.3. W przypadku DubliNet oraz każdego innego wielkoskalowego systemu informacyjnego powierzonego Agencji w drodze aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac i protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac, dzieli się najbardziej aktualną ostateczną wartość PKB każdego kraju stowarzyszonego według danych dostępnych po wystawieniu faktur w roku $n+1$ za rok n przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Agencji dostępnych za rok n . Uzyskana wartość procentowa zostanie pomnożona przez całkowite płatności w ramach tytułu 3 budżetu Agencji w odniesieniu do wyżej wymienionych systemów wykonane w roku n w celu otrzymania wkładu dla każdego kraju stowarzyszonego.

Tytuły 1 i 2

- 1.4. Wkład każdego kraju stowarzyszonego w ramach tytułów 1 i 2 budżetu Agencji na systemy, o których mowa w pkt 1.1, 1.2 i 1.3, otrzymuje się przez podział najbardziej aktualnych ostatecznych wartości PKB każdego kraju stowarzyszonego według danych dostępnych po wystawieniu faktur w roku $n+1$ za rok n przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Agencji dostępnych za rok n . Uzyskana wartość procentowa zostanie pomnożona przez całkowite płatności w ramach tytułów 1 i 2 budżetu Agencji w odniesieniu do systemów, o których mowa w pkt 1.1, 1.2 i 1.3, wykonane w roku n .
 - 1.5. Jeżeli Agencji zostały powierzone jakiegokolwiek dodatkowe wielkoskalowe systemy informatyczne, w których kraje stowarzyszone nie miałyby udziału, obliczenia dotyczące wkładu krajów stowarzyszonych w ramach tytułów 1 i 2 są odpowiednio weryfikowane.
2. Wkład finansowy jest uiszczany w euro.
 3. Każdy kraj stowarzyszony wnosi swój wkład finansowy nie później niż 45 dni po otrzymaniu noty debetowej. Każde opóźnienie wpłaty wkładu stanowi podstawę do naliczenia odsetek od należnej kwoty od terminu wymagalności. Stopa oprocentowania jest równa stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiący, na które przypada termin płatności, powiększonej o 3,5 punktu procentowego.

4. Wkład finansowy każdego kraju stowarzyszonego dostosowuje się zgodnie z niniejszym załącznikiem w przypadku zmiany wkładu finansowego Unii Europejskiej zapisanego w budżecie ogólnym Unii Europejskiej zgodnie z art. 44 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹.
-

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. UE L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYWILEJE I IMMUNITETY

1. Lokale i budynki Agencji są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie ani wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Agencji nie podlegają jakimkolwiek środkom przymusu administracyjnego lub sądowego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.
2. Archiwa Agencji są nietykalne.
3. Agencja, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

Towary i usługi wywożone do Agencji z przeznaczeniem do użytku służbowego z Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu nie podlegają jakimkolwiek opłatom pośrednim lub podatkom.

W przypadku towarów i usług dostarczanych Agencji w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie do jej użytku służbowego, zwolnienie z VAT odbywa się w formie zwrotu lub umorzenia.

W przypadku towarów i usług dostarczanych Agencji w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie do jej użytku służbowego, zwolnienie z akcyzy odbywa się w formie zwrotu lub umorzenia.

Wszelkie inne podatki pośrednie płacone przez Agencję w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie są zwracane lub umarzane.

Wnioski o zwrot są rozpatrywane co do zasady w terminie trzech miesięcy.

Nie udziela się zwolnień w odniesieniu do podatków i opłat, których kwota stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usług użyteczności publicznej.

Warunki zwolnienia z VAT, akcyzy i innych podatków pośrednich w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie zostały określone w dodatkach do niniejszego załącznika. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein powiadamiają Komisję Europejską i Agencję o wszelkich zmianach w swoich odpowiednich dodatkach. W miarę możliwości powiadomienie takie przekazuje się na dwa miesiące przed wejściem w życie zmian. Komisja Europejska informuje państwa członkowskie Unii o zmianach.

4. Agencja jest zwolniona ze wszystkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do produktów przeznaczonych do jej użytku służbowego: produkty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium kraju, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach określonych przez rząd tego kraju.

Agencja jest także zwolniona z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do swoich publikacji.

5. Do celów komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów Agencja korzysta na terytorium każdego kraju stowarzyszonego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej Agencji nie podlegają cenzurze.

6. Przedstawiciele państw członkowskich Unii oraz przedstawiciele Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu biorący udział w pracach Agencji, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w ramach wykonywania swoich funkcji oraz w czasie podróży do i z miejsca obrad ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.
7. Na terytorium Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu członkowie personelu Agencji w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69¹, niezależnie od ich obywatelstwa:
 - a) z zastrzeżeniem postanowień Traktatów dotyczących z jednej strony zasad odpowiedzialności urzędników i innych pracowników wobec do Unii oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sporach między Agencją a członkami jej personelu, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do dokonywanych przez nich czynności służbowych, obejmującego również ich wypowiedzi ustne i pisemne. Korzystają z tego immunitetu także po zakończeniu pełnienia funkcji;

¹ Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy artykułu 12, artykułu 13 ustęp drugi i artykułu 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. WE L 74 z 27.3.1969, s. 1).

b) w zakresie przepisów walutowych, korzystają z takich samych udogodnień, jakie są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych.

8. Członkowie personelu Agencji objęci są podatkiem na rzecz Unii od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Agencję, zgodnie z warunkami i procedurą określonymi przez Parlament Europejski i Radę.

Członkowie personelu Agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG,) nr 549/69 są zwolnieni z podatków krajowych, federalnych, kantonalnych, regionalnych, miejskich i gminnych od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Agencję. W przypadku Szwajcarii zwolnienie to jest przyznawane zgodnie z zasadami jej prawa krajowego.

Członkowie personelu Agencji nie są zobowiązani do bycia członkami systemu zabezpieczenia społecznego Norwegii, Islandii, Szwajcarii lub Liechtensteinu, pod warunkiem że są już objęci systemem świadczeń z zabezpieczenia społecznego dla urzędników i innych pracowników Unii. Członkowie rodziny pracowników Agencji wchodzący w skład ich gospodarstwa domowego są objęci wspólnym systemem ubezpieczeń zdrowotnych Unii Europejskiej, pod warunkiem że nie są zatrudnieni przez innego pracodawcę niż Agencja i pod warunkiem że nie otrzymują świadczeń z zabezpieczenia społecznego z państwa członkowskiego Unii lub z Norwegii, Islandii, Szwajcarii lub Liechtensteinu.

9. Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku od majątku oraz podatku od spadków, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między Norwegią, Islandią, Szwajcarią lub Liechtensteinem i państwami członkowskimi Unii, uznaje się, że członkowie personelu Agencji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG,) nr 549/69, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Agencji i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Agencji, zarówno w kraju ich faktycznego zamieszkania, jak i w kraju zamieszkania dla celów podatkowych, zachowują miejsce zamieszkania w tym ostatnim, pod warunkiem że kraj ten jest państwem członkowskim Unii lub że jest to Norwegia, Islandia, Szwajcaria lub Liechtenstein. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których mowa w niniejszym postanowieniu.

Majątek ruchomy należący do osób, o których mowa w poprzednim ustępie, znajdujący się na terytorium państwa członkowskiego Unii, w którym osoby te przebywają, jest zwolniony z podatku od spadku w tym państwie; w celu ustalenia takiego podatku taki majątek uznaje się za znajdujący się w kraju zamieszkania dla celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu dwóch poprzednich ustępów.

10. Przywileje, immunitety i udogodnienia przyznaje się członkom personelu Agencji wyłącznie w interesie Agencji.

Dyrektor wykonawczy Agencji jest zobowiązany do uchylecia immunitetu przyznanego jednemu z członków personelu we wszystkich przypadkach, w których immunitet ten stanowiłby przeszkodę dla wymiaru sprawiedliwości, i w każdym przypadku, gdy uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Agencji lub Unii.

11. Do celów stosowania niniejszego załącznika Agencja współpracuje z właściwymi organami krajów stowarzyszonych lub zainteresowanych państw członkowskich Unii.

Norwegia:

Zwolnienie z podatku VAT przyznaje się w formie zwrotu.

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich norweskich formularzy w norweskiej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatków (Skatt Øst). Co do zasady, wnioski o zwrot są rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku i niezbędnych dokumentów potwierdzających.

Zwolnienie z akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w formie zwrotu. Tę samą procedurę stosuje się do zwrotu VAT.

Islandia:

Zwolnienie z podatku VAT przyznaje się w formie zwrotu.

Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena nabycia towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 36 400 koron islandzkich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich islandzkich formularzy w islandzkiej Dyrekcji Podatkowej (Ríkisskattstjóri). Co do zasady, wnioski o zwrot są rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku i niezbędnych dokumentów potwierdzających.

Zwolnienie z akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w formie zwrotu. Tę samą procedurę stosuje się do zwrotu VAT.

Szwajcaria:

Zwolnienie z podatku VAT, akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w drodze umorzenia poprzez przedstawienie dostawcy towarów lub usługodawcy szwajcarskich formularzy przewidzianych do tego celu.

Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena nabycia towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Liechtenstein:

Zwolnienie z podatku VAT, akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w drodze umorzenia poprzez przedstawienie dostawcy towarów lub usługodawcy formularzy przewidzianych do tego celu w Liechtensteinie.

Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena nabycia towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

**KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW
DZIAŁAŃ AGENCJI**

ARTYKUŁ 1

Bezpośrednia komunikacja

Agencja i Komisja Europejska bezpośrednio kontaktują się ze wszystkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programów Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub budżetu Unii lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji Europejskiej lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, do których złożenia są zobowiązane na podstawie aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz wszelkich podjętych w ich ramach decyzji.

ARTYKUŁ 2

Audyty

1. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 oraz rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1271/2013¹, a także z innymi aktami, o których mowa w niniejszych ustaleniach, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do tych beneficjentów mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych w obiektach beneficjentów lub ich podwykonawców, dokonywanych przez pracowników Agencji i Komisji Europejskiej lub przez inne osoby upoważnione przez Agencję i Komisję Europejską.
2. Pracownicy Agencji i Komisji Europejskiej oraz inne osoby upoważnione przez Agencję i Komisję Europejską muszą mieć odpowiedni dostęp do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszystkich informacji, w tym w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu wyraźnie określa się w kontraktach lub umowach zawieranych w celu wykonania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.
3. Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu przysługują te same prawa co Komisji Europejskiej.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. UE L 328 z 7.12.2013, s. 42).

4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat po wygaśnięciu niniejszych ustaleń lub na warunkach wskazanych w zawartych kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.
5. Szwajcarskie Federalne Biuro Kontroli jest informowane z wyprzedzeniem o audytach przeprowadzanych na terytorium szwajcarskim. Informacja ta nie stanowi z prawnego punktu widzenia warunku koniecznego do przeprowadzenia takich audytów.

ARTYKUŁ 3

Kontrole na miejscu

1. W ramach niniejszych ustaleń Komisja Europejska (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu na terytorium szwajcarskim, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96¹ oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013² w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii.

¹ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. WE L 292 z 15.11.1996, s. 2).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. UE L 248 z 18.9.2013, s. 1).

2. Kontrole i inspekcje na miejscu są przygotowywane i przeprowadzane przez OLAF w ścisłej współpracy ze szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową, które we właściwym czasie są powiadamiane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, tak aby mogły udzielić wszelkiej wymaganej pomocy. W tym celu urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.
3. Na życzenie zainteresowanych organów szwajcarskich kontrole i inspekcje na miejscu mogą być przeprowadzane wspólnie przez OLAF i przez te organy.
4. W przypadku gdy uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy szwajcarskie, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają urzędnikom OLAF prowadzącym dochodzenia wsparcia, którego ci mogą potrzebować w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji.
5. OLAF możliwie jak najszybciej zgłasza szwajcarskiej Federalnej Inspekcji Finansowej lub innym właściwym organom szwajcarskim wyznaczonym przez szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową wszelkie fakty lub podejrzenia dotyczące nieprawidłowości, które zwróciły jego uwagę w trakcie przeprowadzania kontroli lub inspekcji na miejscu. W każdym przypadku OLAF informuje wyżej wymienione organy o wynikach takich kontroli i inspekcji.

ARTYKUŁ 4

Informacje i konsultacje

1. W celu prawidłowego wykonania niniejszego załącznika, właściwe organy szwajcarskie i unijne regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej z Umawiających się Stron, przeprowadzają konsultacje.
2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie informują Agencję i Komisję o wszelkich faktach lub podejrzeniach, które zwróciły ich uwagę i które dotyczą nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.

ARTYKUŁ 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane w jakiejkolwiek formie na mocy niniejszego załącznika są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony przyznawanej podobnym informacjom na mocy prawa szwajcarskiego oraz odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii.

Informacje takie nie mogą być przekazywane osobom innym niż osoby w instytucjach Unii, państwach członkowskich lub w Szwajcarii, których funkcje wymagają od nich zapoznania się z tymi informacjami, ani nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż zapewnienie skutecznej ochrony interesów finansowych Umawiających się Stron.

ARTYKUŁ 6

Środki i sankcje administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego Agencja lub Komisja Europejska mogą nakładać środki i sankcje administracyjne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046, rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1271/2013 i z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95¹.

¹ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. WE L 312 z 23.12.1995, s. 1).

ARTYKUŁ 7

Odzyskiwanie i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji Europejskiej podjęte w ramach stosowania niniejszych ustaleń, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny. Tytuł egzekucyjny wydaje, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, organ wskazany przez rząd szwajcarski, który informuje o tym Agencję lub Komisję Europejską. Egzekucja jest przeprowadzana zgodnie z procedurami szwajcarskimi. Zgodność z prawem decyzji o egzekucji podlega kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydawane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA UCZESTNIKÓW
DZIAŁAŃ AGENCJI Z LIECHTENSTEINU

ARTYKUŁ 1

Bezpośrednia komunikacja

Agencja i Komisja Europejska bezpośrednio kontaktują się ze wszystkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Liechtensteinie i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programów Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub budżetu Unii lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji Europejskiej lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz wszelkich podjętych w ich ramach decyzji.

ARTYKUŁ 2

Audyty

1. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046, rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1271/2013 oraz z innymi aktami, o których mowa w niniejszych ustaleniach, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Liechtensteinie oraz decyzje podjęte w odniesieniu do tych beneficjentów mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych w obiektach beneficjentów lub ich podwykonawców, dokonywanych przez pracowników Agencji i Komisji Europejskiej lub przez inne osoby upoważnione przez Agencję lub Komisję Europejską.
2. Pracownicy Agencji i Komisji Europejskiej oraz inne osoby upoważnione przez Agencję lub Komisję Europejską muszą mieć odpowiedni dostęp do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszelkich informacji, w tym w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu wyraźnie określa się w kontraktach lub umowach zawieranych w celu wykonania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.
3. Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu przysługują te same prawa co Komisji Europejskiej.
4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat po wygaśnięciu niniejszych ustaleń lub na warunkach wskazanych w zawartych kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.

5. Krajowa Izba Kontroli Liechtensteinu jest informowana z wyprzedzeniem o audytach przeprowadzanych na terytorium Liechtensteinu. Informacja ta nie stanowi z prawnego punktu widzenia warunku koniecznego do przeprowadzenia takich audytów.

ARTYKUŁ 3

Kontrole na miejscu

1. W ramach niniejszych ustaleń Komisja Europejska (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, na terytorium Liechtensteinu, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniach (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (UE, Euratom) nr 883/2013 w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii.
2. Kontrole i inspekcje na miejscu są przygotowywane i przeprowadzane przez OLAF w ścisłej współpracy z Krajową Izbą Kontroli Liechtensteinu lub z innymi właściwymi organami w Liechtensteinie wskazanymi przez Krajową Izbę Kontroli Liechtensteinu, które we właściwym czasie są powiadamiane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, tak aby mogły udzielić wszelkiej wymaganej pomocy. W tym celu urzędnicy właściwych organów w Liechtensteinie mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.
3. Na życzenie zainteresowanych organów Liechtensteinu kontrole i inspekcje na miejscu mogą być przeprowadzane wspólnie przez OLAF i przez te organy.

4. W przypadku gdy uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy Liechtensteinu, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają urzędnikom OLAF prowadzącym dochodzenia wsparcia, którego ci mogą potrzebować w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji.
5. OLAF możliwie jak najszybciej zgłasza Krajowej Izbie Kontroli Liechtensteinu lub innym właściwym organom Liechtensteinu wyznaczonym przez Krajową Izbę Kontroli Liechtensteinu wszelkie fakty lub podejrzenia dotyczące nieprawidłowości, które zwróciły jego uwagę w trakcie przeprowadzania kontroli lub inspekcji na miejscu. W każdym przypadku OLAF informuje wyżej wymienione organy o wynikach takich kontroli i inspekcji.

ARTYKUŁ 4

Informacje i konsultacje

1. W celu prawidłowego wykonania niniejszego załącznika właściwe organy Liechtensteinu i Unii regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej z Umawiających się Stron, przeprowadzają konsultacje.
2. Właściwe organy Liechtensteinu bezzwłocznie informują Agencję i Komisję Europejską o wszelkich faktach lub podejrzeniach, które zwróciły ich uwagę i które dotyczą nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.

ARTYKUŁ 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane w jakiejkolwiek formie na mocy niniejszego załącznika są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony przyznawanej podobnym informacjom na mocy prawa Liechtensteinu oraz odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii.

Informacje takie nie mogą być przekazywane osobom innym niż osoby w instytucjach Unii, państwach członkowskich lub w Liechtensteinie, których funkcje wymagają od nich zapoznania się z tymi informacjami, ani nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż zapewnienie skutecznej ochrony interesów finansowych Umawiających się Stron.

ARTYKUŁ 6

Środki i sankcje administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania prawa karnego Liechtensteinu Agencja lub Komisja Europejska mogą nakładać środki i sankcje administracyjne zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046, rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1271/2013 i z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95.

ARTYKUŁ 7

Odzyskiwanie i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji Europejskiej podjęte w ramach stosowania niniejszych ustaleń, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Liechtensteinie tytuł egzekucyjny. Tytuł egzekucyjny wydaje, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, organ wskazany przez rząd Liechtensteinu, który informuje o tym Agencję lub Komisję Europejską. Egzekucja jest przeprowadzana zgodnie z procedurami Liechtensteinu. Zgodność z prawem decyzji o egzekucji podlega kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydawane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.